

A lap szellemi részét illető közlemények a lap szerkesztőségéhez intézendők. Bérmentes levelek csak smert kezektől fogadtatnak el. — Keziratok nem adatnak vissza.

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 8 K.
Félévre . . . 4 K.
Negyedévre . . . 2 K.
Egyes szám ára 20 fill.

GYERGYÓ

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP.

Megjelenik minden vasárnap reggel.

Hirdetési díjak

a legolcsóbban számítatnak. Többszöri beiktatásnál külön árkedvezmény. Hivatalos hirdetések díja: 100 szóig 4 K 14 fill., minden további megkezdett 100 szó után 2 K-val több.

Nyitltér

soronként 40 fillér.

Kiadóhivatal:

Létz János és Társa könyvnyomdája
Gyergyó-Szentmiklóson.

Felelős szerkesztő:

Kálmán István.

Társ szerkesztők:

Imets János, Józsa Sándor, Puskás Jenő, Vértés Lajos.

Előfizetési pénzek és hirdetési díjak a kiadóhivatalhoz küldendők.

Ujév küszöbén.

Egy pár nap még s megcsendül a toronyóra. Lassan, kímérten üt előbb négyet, aztán tizenkettőt. Az 1901-dik év immár a múlté. Egy évet újból leőröltünk az élet malmában, egy évvel idősebbek lettünk s egy évvel közelebb jutottunk a véghez.

Valami különös érzés fog el bennünket. A visszaemlékezés a multa idézi-e elő az ünnepies hangulatot ilyenkor, vagy a bizonytalan jövőre való gondolkodás, avagy mindkettő egyszerre: nehéz eldönteni.

A visszatekintés az elmúlt évre nem valami vigasztaló gondolatokat ébreszt bennünk. Tele volt a multa év panaszszal minden oldalról s az általános panasz és elégedetlenségre bőven rászolgált ez az esztendő, mert kezdettől fogva olyan volt, hogy elmulása inkább az öröme, mint a sajnálkozásnak szolgálhat alapul.

Gyergyó gazdaközönsége legalább alig tud rosszabb esztendőt elképzelni, mint milyen az 1901. volt. Gyergyó termőföldre nagyobb és nehezebb megmunkálást kíván, mint más helyeken s ha még aztán az időjárás is állandóan oly játékot űz, hogy tavasz helyett téllal, nyári meleg helyett mindent eláztató hideg esőkkel kedveskedik s az őszi vetés idején makacsul kibőjtöli a sok nyári esőzést s végzi szeszélyét azzal, hogy karácsonyra adja meg a szeptemberben várt időjárást: ez már több a soknál.

Nem csodálkozhatunk, ha gazdáink ajkáról panaszról egyebet alig hallunk s nem azon sem, ha a pénztintézeteknél beadósodtak s beadósodnak s ha az elvállalt kötelezettségeknek eleget tenni nem bírnak, a legjobb akarat mellett sem.

Iparosaink sem lehetnek nagyon megelégedve ezen esztendővel. A különféle ipari

czikkek fogyasztóinak legnagyobb kontingensét a gazdaközönség szolgáltatja, s ha az utóbbinak rosszul ment a sora, megérezik azt bizony az iparosok is.

S hogy a földmives és iparosra nézve rossz esztendő a kereskedők évszázó mérlegét nem változtatja valami kedvezőre, az is bizonyos.

Társadalmi életünkben is lazább lett az egyetértés, összetartás régi szép köteléke.

S mégis úgy érezzük, hogy ünnep, az ujév ünnepe előtt állunk, mert örök törvénye az emberi természetnek, hogy szeretjük az újat s örülünk a változatosságnak.

Igen, az ujév a remény ünnepe. Mindannyian remélünk, várunk tőle valamit. Hogy mit hoz számunkra, nem tudjuk. De hoz, bizonyára hoz. És remélünk. Bizunk benne, hiszszük, hogy jót hoz. Isten tudja: oly sivárnak, szomorúnak látjuk a régi évet és azt hiszszük, hogy a következő, melyet még nem ismerünk, minden bizonynyal jobb lesz. Avagy csak feledni akarjuk a multa nyomorát és beleburkolódunk a remény rózsaszínű köntösébe? Nem tudjuk miért, de oly türelmetlen várakozással lessük az ujév első hajnalát. S oly kéjes borzongás fut végig rajtunk, mikor a Jövő első tehellefe suhog el fölöttünk. . . .

Im itt az évtorduló. Eljött, hogy végig nézzen világunk életén. Hogy vajjon jobb-e az, a mi tavaly még rossz volt és nem romlott-e meg, a mi tavaly még jó volt. És itél fölöttünk. E szerint osztja ki az áldást és az átkot.

Vártuk az újévet. És reméltük, hogy ölében boldogságot hoz. S most, hogy itt van, lázasan, izgatottan kérjük: mit hozott? A Jövő sejtelseinek láza, izgatottsága ez, a mikor a jelen fölolvad a várakozás tüzeiben s csak multunk és jövőnk van.

Kábitó pillanat ez, az ujév beköszönése. Örül neki az ember, attól a ponttól,

a mikor már jártani tud, addig a míg még jártani tud. A gyermek örül, mert másokat is mosolyogni lát. S az élet küzdelmében kimerült férfi mosolyog, mert boldognak látja gyermekét. S az aggot, kinek egyetlen öröme, ha másokat örülni lát, boldoggá teszi a világ ünnepe, s csak később érzi, hogy ez a télnek ünnepe.

Ne tépelődjünk azon, hogy mit hozott az ujév, hagyjuk ezt akkorra, mikor majd józanul tudunk itélni. Mikor majd elszáll az ünnep mámorá s mi visszazökkenünk a hétköznapi megszokásba.

Most ünnep van. Ünnep, mely feledtetni velünk a multa bánatát és enyhít a jövő nyomorán. Ne gondolkodjunk. Ne érezzünk mást, mint az ünnep mámorát, örüljünk az újévek és élvezzük a magunk és a mások örömeit. Ne engedjük, hogy a fájdalomnak mélabus zenéje belevegyítse siró hangjait a boldogságnak vidám kacajába. Reméljük és ne gondoljunk azzal, a mi lesz.

Az öreg honvédek.

Az összes honvédegyletek országos gyűlése nagyszámu régi honvéd részvétele mellett tartatott meg Budapesten a váci-utcai város ház dísztermében, báró Podmaniczky elnöklete alatt, s közlésre érdemesnek tartjuk ezen összejövetel követhető eseményeit, mert úgy látjuk, hogy Csíkból nagyon kevesen folyamodtak nyugdíjért, ha kevés is a mit adnak, de még is pénz.

Tudvalevőleg eddig csak szegénységi bizonyítvány mellett kaphattak magukkal tehetetlen honvédek némi segílyt; Széll Kálmán kormányelnökünket illeti az érdem, hogy f. évi július 11-én 3000. szám alatt kiadott rendelete értelmében, minden igazolt honvéd különbség nélkül folyamodhatik nyugdíjért, a mi tulajdonképen a honvédség erkölcsi elismerését foglalja

A „GYERGYÓ“ TÁRCZÁJA.

A falu.

Asszonyokról beszélgettek. Istenem, ha egy társaságban egy-két szellemes, vagy legalább annak tartott ember van, ugyan miről is beszélnének? Asszonyokról, szerelemről. . .

Az idealistának ismert doktor hevesen kelt ki a közfelfogás ellen. Most, hogy a sor rajta volt, nem akarta elszalasztani az alkalmat, hogy mindent elmondhasson.

— A nőkről négyféle fölfogást ismerek: van, a ki azt mondja, hogy minden asszony jó. — Az ilyen emberre azt mondják, hogy bolond. — A másik a rosszakat kivételeseknek mondja. Ez a két optimista fölfogás. Van, a ki kivételeknek nevezi a jó asszonyokat. És végre, a legpesszimistább fölfogás szerint: minden asszony rossz. Ha kivételeket sorolsz elő neki, vagy azt mondja, hogy ez az asszony még nem rossz, vagy végül, hogy azért nem romlott meg, mert nem volt rá alkalma. De hogy egy asszony önmagában véve is jó lehet, azt nem ismeri be. Nos, ez az utolsó a legveszedelmesebb fölfogás. És el sem képzelhetik, hogy hány embernek mételeyezte meg ez a lelket. Én nem vallom ugyan ezt az elvet, de ha megengedik, egy kérdést vetek föl: mik azok az okok, vagy körülmények, melyek miatt egy asszony nem csalja meg a férjét?

Egy ábrándos szemü szőke haju asszonyka közbeszóltott:

— Tudtommal mostanáig csak azokat az okokat keresték, a melyek miatt egy asszony megcsalja a férjét

A doktor nyugodtan, megszokott, kedves fejbőlintással felelt:

— Igaza van asszonyom. De én most a legpesszimistább fölfogás nevében szólottam.

A kérdés tetszett. Meg is vitatták élénken minden oldalról.

A férfiak nem győzték eleget hangsúlyozni, hogy ha az asszony nem csalja meg a férjét, érdeme van abban a férjnek is. Az asszonyok természetesen tiltakoztak ez ellen és példákkal bizonyították, hogy némelyik férj mennyire megérdemelné a szarvakat és igazán magasztalni lehet az olyan asszonyt, a ki nem ékesíti föl velük az ilyen férj homlokát. Pedig hát ez nem érdem, de ilyen esetben igenis magasztalni kell.

Mindent elmondottak erről a kérdéstről, a mit csak lehetett. A beszélgetés mindinkább csöndesebb lett. Látszott, hogy ezt a témát nemisokára letárgyalják.

Csak egy ember volt a társaságban, a ki eddig még egy szót sem szólt. Kiváncsian fordultak feléje, mert az ő véleménye mindenkit érdekelt.

Az öreg orvos volt az, a kit tapasztalataiért, tiszta életfelfogásáért és nyugodt, derült kedélyéért mindenki nagyra becsült.

— Önök az én véleményemet akarják hallani, — mondá mély, gondolkodó tekintetét végig jártatva a hölgyeken. Nos, e helyett egy kis történetet fogok elmondani önöknek. Csak megvártam, hogy mind hozzászóljanak a kérdéshez, mert az, a mit én akarok mondani, csak legutoljára jön.

Régen történt. Nem is emlékszem már pontosan, hogy hány év előtt. Ott éltem egy csöndes kis városkában, melyet épen csöndjéért falunak lehetne nevezni.

Ismertem egy asszonyt, a ki innét az ország szívéből jött oda. Mondhatom, igazán szép asszony volt. Szépfekete, omló haja, érző lélekre valló, mély fekete szemei voltak. Férje végrehajtó volt és a környéken sokat utazott. Korán reggel elment és néha későn este jött vissza. Azelőtt nyugodtabb pályája volt. Mint gyógyszerész egy másik vidéki városban csöndesen, kényelmesen élt. De mikor megnősült, több jövedelemre volt szüksége. — A gyógyszerterát beadta és eljött mihozzánk végrehajtónak. Egyébként roppant közönséges ember volt. Üres, kifejezés nélküli, szürkés-kék szemei, csunya, sovány arca, rendetlen, gyér bajusza és tulságos hegyes orra volt. Szóval, egyáltalán nem olyan ember, a kibe egy szép és okos asszony, a kit valamikor bizonyára ünnepeltek, szerelmes lehetne. Nos, ez az asszony nem is volt soha szerelmes a férjébe, de igazi, tiszta erkölcsös sze-

magába; nem csoda tehát, hogy a honvédegy-
letek országos gyűlése igen nagy lelkesedéssel
fogadta ezen kormányelnöki intézkedést, s a
napirend tárgysorozatában az első helyet fog-
lalja el azon határozattá emelt indítvány, hogy
háládatosság jeléül testületileg tisztelegjenek a
kormányelnöknek; s a jelenvolt összes honvé-
dek aláírásával ellátott hálanyilatkozatban ker-
jék meg a kormányelnök urat, hogy a 1848/49-es
honvédek hódolatteljes hálájának adjon kifeje-
zést a király ő Felsége előtt is.

Az összes egyletek országos küldöttségét
a kormányelnök ur a szabadelvű pártkörben fo-
gadta s báró Podmaniczky elnökük üdvözlő be-
szédére Széll Kálmán kormányelnök ur kinyi-
latkoztatta: hogy ő a király ő Felségének és a
nemzetnek szolgálója lévén, csak kötelességét tel-
jesítette, midőn az 1848/49-es honvédek nyug-
díjazását magában foglaló rendeletet aláírta, s
a teljesített hazafias szolgálataikért őket erköl-
csi elismerésben részesítette, mit annál könnyeb-
ben tehetett, mert ő Felségeik már akkor, mi-
dőn a nemzet által nekik felajánlott koroná-
zási ajándékot, az 1848/49-es honvédeknek oda-
adták, elismerték azt: hogy midőn a honvédek
életüket a hazáért hazaszeretetből kockára tet-
ték; ezen magasztos tettükért az erkölcsi elis-
merésre érdemesekké tették magukat.

Az országos honvédegyülés további tárgya-
lásai sorrendében elhatározta, hogy ezen or-
szágos gyűlések jövőre mindig Budavár bevé-
telének évfordulóján, május 21-én tartassanak
meg, midőn az akkor elesett honvédek sirját
meg szokták koszoruzni.

Ezen kívül utasított a központi bizott-
ság, hogy a most bekövetkezett erkölcsi elis-
merés alapján eszközölje ki a kormánynál, hogy
a honvédek ne csak munkásoknak III-ad osztá-
lyu munkásjegyeket kapjanak a Budapestre uta-
zásra, hanem az állami tisztviselőkhöz hasonló
módon bármelyik vasuti osztályban érvényes
kedvezményes igazolványért folyamodhassanak
és végre, hogy valamennyi honvédegylet a kul-
turegyletekhez hasonló módon mind hivatalos
levelezésükben portómentességet élvezzenek.

Borszéki Soma.

Ujévi ajándék.

A főnnebbi czim alatt a „Gyergyó“ folyó
évi 10. számában nem kis iróniával jelzi, mi-
szerint Csikvármegye közönsége derék ispánjai-
nak élén küldöttségileg sürgős segélyt kért a
székelyek ügyét atyai szeretettel szíven viselő
magas kormánytól, e határszéli vármegye sze-
gény népének megmentésére, mely nép a rossz
termés, keresethiány s a sors százféle egyéb
csapásai alatt a tönk örvényének lejtőjére ju-
tott, s mely állami támogatás nélkül nagy va-
lószerűséggel éhínségre jutandó vagy vándorbot-
tot kénytelen kezébe ragadni, hogy az ősi ha-

retet volt az, a mi hozzáfűzte. A törvény és
vallás szentségével megerősített bizalom.

Elmerengve szivta a szivarját, majd kis
vártatva folytatta:

— Önök bizonyára kitalálták már, hogy
mit akarok mondani. Ez az asszony nem csalta
meg a férjét soha. Pedig házasságuk legelső
idejében szerelmes volt. Elvitázhatatlan igazság,
hogy mindnyájunknak kell egyszer szeretnünk.
Nos, ő nála is, mint annyi más asszonynál, a
szerelem csak a házassága után kelt életre. Is-
ten tudja: nem szokott még hozzá a falu csönd-
jéhez, unalmas, egyhangu magányához. A fa-
lura került nagyvárosi asszony legkritikusabb
ideje az, a mig hozzászokik, sőt megszereti a csönd-
det, az elhagyatottságot. Szóval a mig unatkozik.

Tehát mondom, szerelmes volt. A járásbíró
volt az, a kiért talán a lelke üdvösségét adta
volna oda. Gyakran találkoztak. Szívük szerel-
mes, hangos dobbanással esendült össze, tekin-
tetük hosszan, mélyen fonódott egymásba.

Az alkalom akkor kínálkozott, mikor a
lelkük megérett a szerelemre. A férjnek távol
kellett éjszakára maradnia s az asszony légyot-
tot adott a járásbírónak.

Tiszta, csillagos júliusi éj volt, mikor a
ház előtti kertben találkoztak. A fölbukkanó
hold első sugarai világították meg arcukat, a
mint egymáshoz közeledtek. A férfi szenvedé-
lyes hévvel esékolt neki kezét. Aztán tekinte-

zát idegennel cserélje fel s ugyanakkor: az ud-
varhelyi magyar királyi pénzügyigazgatóság rá-
parancsol a községek előjáróira, hogy ezek meg
állami végrehajtót kérjenek a szokatlanul sok
adóhátrálék behajtása czéljából.

A hazaszeretet nevében megtett ez a két
lépés így szembe állítva sokkal fontosabb a ma-
gyar államra, semhogy a fölött mint egyszerű
napihir fölött napirendre térhetnének.

Nem akarjuk gáncsolni a magyar királyi
pénzügyigazgatóságot, izgatni ellene épen nincs
szándékunkban, e cselekedetével kötelességét
teljesíti.

No de e nép is tudta mindig mi a köte-
lessége s nevezetesen a hazának egy nácziója
sincs oly törvényisztelet, mint a székely. Amde
a szükség néha törvényt bont s a mit ma nem
tehet meg valaki, megteszi talán később, de
hogy e nehéz időben is oly kemény sablonnal
járjon el egy magyar hivatal — mint a régi jó
napokban: ezt a lépést már sem az államra,
sem a kormányra, sem a nemzetre nézve sze-
rencsés lépésnek épen nem tarthatjuk, a pénzü-
gyigazgatónak sem fog ezzel dicskoszort fenni
homloka körül.

Igaznak igaz ugyan, hogy a nép adója át-
lagosan nem magas, amde az állam csak 6%-ot
vesz a hátrálék után, holott a takarékból adó-
fizetés czéljából felvett összeg után 16—20%
jár, tehát mégis csak sújtja a népet. Ha ma-
gyar s igaz hazafi a pénzügyigazgató — a mi-
ről kételkedni nem akarunk — akkor inkább
álljon ő is a segélyt sürgető székely küldöttség
nyomdokába s ajánlja a magas kormánynak,
hogy az adóbefizetésre időhaladékot engedé-
lyezni kegyeskedjék. Ezt vártuk volna tőle. Re-
méljük, ide fog visszatérni s nem áll be egy
ujabb székely csapásnak, a miben a magas ko-
rmánynak sem telhetik kedves öröme ez alká-
lommal.

E zaklatás ma kétszeresen veszedelmes s
oly állapotokat idézhet fel, melyek lelkében tá-
madják meg a csendes természetű székelyt.
Mire való volna ez idegen utra kényszeríteni
a már most is eléggé keseredett polgárságot!

A magas kormány figyelmébe ajánljuk a
pénzügyigazgató adóvégrehajtási parancsát.

T. Olvasóinkhoz.

A „Gyergyó“ az 1902. évre új előfi-
zetést nyit s ez alkalomból újból is felkér-
jük tisztelt olvasóinkat, hogy előfizetéseiket
megújítani sziveskedjenek.

Mint eddig, úgy ezentul is a „Gyergyó“
légfontosabb, sőt egyetlen feladatának fogja
tekinteni azt, hogy a székelység s kiváló-
képen Gyergyó népének érdekeit képviselje
s egyuttal vidékünk életének hü képét
nyújtsa.

Ujjonnan belépő előfizetők a most meg-
jelenő **A Sulyovszkyak** czimű érdekes re-
gényünknek eddig megjelent folytatásait
díjtalanul kapják.

Jövő évfolyamunk első számában
Puskás Kálmán kir. mérnök tollából
„Automobilon Szászregentől Borszékiig“

tük összeforrott — egy utolsó heves lobbanás-
sal. A következő pillanatban az asszony kira-
gadta kezét a férfi kezéből és ijedten, mint a
fölvavart őz, befutott a házba.

Ez volt az a pillanat, mikor a falu áhita-
tos, magasztos csöndje a legnemesebb érzése-
ket váltja ki egy ingadozó lélekből.

Az orvos letette szivarját. Mindnyájan hall-
gattak. A gondolkodó lelkek szárnyuhogása
rebbentette meg a levegőt. Majd ismét az orvos
törte meg a csendet, a mint folytatta:

— Aztán elkerültem arról a vidékről. So-
káig nem láttam az asszonyt. Mikor aztán tíz
év múlva arra vetődtem, boldognak, igazán bol-
dognak találtam. A fölötte elsubanó évek nem
hagytak rajta nyomot. Szép volt akkor is, pe-
dig már sok gyermeke volt. A háztartás gond-
jai mellett ráért arra is, hogy férjének hivata-
lában segítsen. Elmélázó, boldog mosolylyal
mondá, a mint végignézett gyermekein:

— Lássá, uram, nem érek rá unatkozni.
És a melyik asszony ezt mondja, az boldog.
Ismét csönd lett. Az asszonyok összenéz-
tek, mintha mondani akarnának valamit. A
férfiak mereven néztek maguk elé.

Az orvos eldobta szivarját. És miközben
föllállt, nemes, egyszerű kézmozdulattal szólt:

— Lássák hölgyeim, ez az asszony a falu
áhitatos, tiszta csöndjének köszönhetette boldog-
ságát.
Szilágyi Jenő.

ezim alatt igen érdekes cikksorozat köz-
lését kezdjük meg, mely hivatva van Gyer-
gyó gyöngyének, Borszék fürdőnek for-
galmát emelni s azt az idegen fürdőző
közönségnek hozzáférhetőbbé tenni.

Előfizetési díjak (egész évre 8 K, fél-
évre 4 K, negyedévre 2 K) legczélszerűb-
ben postautalványon küldhetők a „Gyergyó“
kiadóhivatala czimére.

KÜLÖNFÉLÉK.

— **Időjárás.** A legszebb tavaszi időjárás
mellett ünnepeltük meg a karácsonyi szent na-
pokot s hónapok még a színét sem látjuk. Elte-
kintve attól, hogy ennek eddigi tapasztalatok
szerint a következménye az, hogy csak tova
májusban bontakozunk ki a télből s esetleg még
júniusban is fűtenünk kell, az a szomorú a do-
logban, hogy gyenge tél mellett a népet egyet-
len keresetforrása, a famunka is cserben hagyja.
Hó nélkül nem tehet eleget vállalkozásainak s
így elesik a keresettől s elveszti még esetleg
utolsó fillereit is, mert a már felvett előlegeket
nem tudja sem ledolgozni, sem visszafizetni s
így — ha a kereskedő pénzt el nem engedi —
könnyen kitalálható, mily sors vár a szegény
nunkás népre!

— **Tiszteletbeli szolgabíró.** Mikó Bálint
főispán Szász Lajos szolgabíró, eddigi sike-
res működésének méltatásul tiszteletbeli fő-
szolgabíróvá nevezte ki.

— **Kinevezés.** A vármegye alispánja Si-
mon Balázs jelenlegi főbíró a Gyergyói kór-
házhoz kinevezte gondnoknak.

— **Egyházi kinevezés.** Incze Domokos
p. k. segédlelkész valóban megérdemelt kitün-
tetés érte. Gróf Majláth Gusztáv erdélyi püspök
csik-csicsói plebánosnak nevezte ki, hová őt a
hivek a napokban megtartott gyűlésen első
helyre választották volt meg. — Incze Domokos
huzamosabb ideig volt Gyergyó-Szentmiklóson
segédlelkész s itt nagyon megszerettette magát
hiveivel. A mult hónapban lett küküllő-kemény-
falvi adminisztrátornak kirendelve, a hol azon-
ban csak egy pár napig működött. — Örömmel
üdvözljük az új plebános urat!

— **Eljegyzés.** Sigmond Gyárfás (Kolozs-
vár) eljegyezte Miklós Olga kisasszonyt, Mik-
lós Lukács győ-békási postamester kedves leá-
nyát. Szerencsét kívánunk.

— **Sylvester-estély.** A gyergyó-szentmik-
lósi koresolya-egylet Sylvester-estélyére az elő-
készületek lázas sietséggel folynak. Megbízható
forrásból vett értesülés szerint a napokban egy
fővárosi szabó érkezett ide, ki a jelmezek elké-
szítésével lett megbízva s ebből a czélból a
helyszínen végez tanulmányokat. Ha igaz az,
hogy „jó kezdetnek jó a vége“, úgy mindenki-
nek érdekében áll az estélyen részt venni már
azért is, hogy a jövő 1902. évről kedvező le-
folyását maga részére biztosítsa.

— **Táncestély.** A gyergyó-szentmiklósi
kir. járásbírószág kezelő személyzete 1902. évi
január 18-án színelőadással egybekötött tánc-
mulatságot rendez. A derék tisztviselők a tiszta
jövedelmet a helybeli szegény tanulókat segé-
lyező egyesület javára fordítják. A mulatság
elnöke, mint értesülünk, Pál Venczel kir. já-
rásbíró lesz. Előlegesen is felhívjuk ezen tiszt-
viselői jóteknyczélú mulatságra a közönség fi-
gyelmét.

— **Az önkéntes tűzoltó-egylet** szokásos
népies táncmulatságára, mely 1902. évi január
11-én lesz, az előkészületek nagyban folynak.
A meghívók legközelebb szétküldetnek. Újlag
is ajánljuk a közönség figyelmébe.

— **Kórház megnyitás.** A Gyergyói kórház
1902. évi január 1-én — a mint már jeleztük —
megnyílik. Felvétetik ezen kórházba minden be-
teg, kivéve a hevény fertőző és elmebetegeket.
Napi ápolási díj 1 K 64 fillér. Az ünnepélyes
felszentelés az eddigi megállapodás szerint ja-
nuár 5-én délelőtt 11 órakor fog megtörténni.

— **Halálozás.** Kubik Endre máv. mér-
nök, kit Gyergyó-Szentmiklós közönsége huzá-
mosabb itt tartózkodása alatt mint társadalmi
embert előnyösen ismert, hosszas szenvedés
után, 35 éves korában Budapesten elhunyt. —
Temetése e hó 23-án volt.

— **Meghívó.** A gyergyó-szentmiklósi vadásztársaság előkészítő bizottsága tisztelettel felkéri az érdeklődő urakat, hogy vasárnap, f. hó 29-én este 7 órakor a Laurentzi-szálló éttermében megjelenni szíveskedjenek.

— **Gyergyói esküdtzéki tagok.** A csikszeredai kir. törvényszék mint esküdtbiróság f. hó 15-én dr. Perjéssy Mihály elnöklete alatt tartott gyűlésén összeállította a jövő 1902. évre az esküdték lajstromát. A kijelölt 130 esküdt közül a következő 30 gyergyói: Ágoston Antal Csomafalva. Bereczk Sándor, Bogdán István, Bozsányi János Gyergyó-Szentmiklós. Balázs Ferencz Alfalu. Csergő Sándor Szárhegy. Csibi Imre Ditró. Csiky Dénes Gyó-Sztmiklós. Czimbalmós Lajos Szárhegy. Csobotár Vazul Vasláb. Dobribán István Ujfalu. Eránosz Bogdán Gyó-Sztmiklós. Ferencz András, Ferencz József Szárhegy. Ferenczi Károly Gyó-Szentmiklós. Jakabffy Miklós Alfalu. Kémenes Máté Miklós, Kiss Sándor, Kiss Antal, Madaras Albert, Márton Lajos, Merza Vilmos Gyó-Sztmiklós. Nagy Albert Ujfalu. Oláh Alajos Szárhegy. Puskás Sámuel Remete. Roth István Alfalu. Dr. Szathmári János, Száva István, Székely János Ditró. Szilágyi János Csomafalva.

— **Községi javak bérbeadása.** A gyergyó-szentmiklósi belső piac vámszedési jogát a község e hó 27-én adta 1 évre hasznóbérbe Pál Sándornak (felső) mint legtöbbet ígérőnek 4225 K 49 fillér hasznóbéri összegért, kikiáltási ára 3200 korona volt. A vadászati tért pedig, a tölgyesi részen Romfeld János 34 K 02 fillér, a szentmiklósi pedig a vadásztársaság 54 korona bérösszegért vették ki.

— **A rendőrség figyelmébe.** Az enyhe időjárás s ezzel kapcsolatos olvadás utcáinkat szinte járhatatlanná teszi. A reggeli és estéli órákban tudniillik egy jól elkészített kocsipályához hasonlítanak járdáink s a legnagyobb ügyelet mellett is a járó-kelők lépésről-lépésre lábtörésnek vannak kitéve. Helyénvaló volna talán, ha a rendőrség intézkednék arról, hogy minden háztulajdonos telkének homlokzata előtt a járdát fűréssporral, hamuval vagy poronddal hintse be.

CSARNOK.

A Sulyovszkyak.

Történeti regény Lengyelország végnapjaiból.

Irtta: **Primor.**

(6. folytatás.)

V. A z eskü.

— Hogy érzi magát, nagyapa?

E kérdést intézte az ágyban fekvő beteg aggastyánhoz egy 20—21 éves fiatal ember, a ki feltűnt herkulesi termete, nagy kiülő sötét kék szeme által.

— Jobban most . . . egy kicsit, édes fiam. Olyan furcsa gondolataim vannak. Olyan rossz álmaim, előérzetem van. Bizonyosan valami baj érte atyádat. Oh Istenem, őrizd meg valami szerencsétlenségétől. Ily zavaros időben elmenni a gyűlésbe, de hiába, nem hallgatott reám, pedig nagyon kértem, hogy ne menjen el.

— Ne aggódjék, nagyapa, visszatér ő szerencsésen pár nap múlva. De ha . . . hallga . . . valami zörgést hallok. Mintha szán érkezett volna. Megyek, kinézek mi az?

— Eredj fiam, eredj!

Az ifju, kisértve a szobából, meglepetve látta, hogy a szán, melyen atyja elutazott volt, üresen tért haza.

— Iván, Iván, hol maradt az ur? — kiálta fel az ifju.

A szolga nem felelt, csak nagyot sóhajtott.

— Az Istenért, beszélj már, mi történt?

— Bizony elég szomorú dolog!

— Hát hogyan, szólj — nógatá szorongva az ifju.

— Jaj, ifju uram, igen nagy baj van. Az urat és még sok mást elfogták, talán meg is ölték eddig — és a hü szolga könyezett.

— Nagy Isten, valót beszélsz?! — kiált fel az ifju felindultan — kik ölték meg?

— Sok orosz katona rohanta meg nemes urainkat, láttam, a mint küzdelem közben elesett az én jó uram is. — Felelt a szolga folytonos zokogás közben.

— Oroszok?! Oh én szerencsétlen s te szerencsétlenebb haza! — kiált felindultan és a haragtól, keserüségtől eltorzult vonásaiban borzasztó elhatározással az ifju. — Isten, megengeded, hogy megöljék atyámat, hogy tönkre tegyék szerencsétlen hazámat?! Jól van, adj hát erőt lelkemnek, adj hát nekem is szilárd elhatározáshoz tchetséget, hogy porrá zúzhassam a női szörnnyeteget, kit II. Katalinnak teremtel!

Fenséges volt e hat lábnál is magasabb Herkules, borzasztó haragjában, felemelt karjaival, az Éghez beszélve. A fiui és hazafiui bánat, de egyszersmind a kérlelhetlen végzet szobrának vélted volna.

Nagy, heves léptekkel rohant nagyatyja szobájába s örülten a fájdalomtól kiáltott fel.

— Vége, oda van!

— Szólj, fiam, mi történt? — kérdé az agg.

— Atyámat megölték!

— Kik, szólj, kik? — s az aggastyán arca kigyuladt. Félig felemelkedve ágyából s haragtól elváltozva merően szegzé szemeit az ifjura.

— Az átkozott oroszok!

— Ah, a gazok, — kiáltá dühtől remegve az öreg, — az alávaló gonoszok, kik azzal akarják tönkre tenni e szegény hazát, hogy erélyes fiait egyenkint kiirtják. De, hah, ez nem maradhat büntetlenül! Fiam, kedves unokám, nézz szemembe. Ugy! Igen, látom, hogy a Sulyovszkyak nemes vére pezseg ereidben. Igérd meg atyád szent emlékére, esküdjél meg, hogy meg fogod boszulni atyádat és hazádat!

Az aggastyán, ki előbb elgyengülve, betegesen feküdt, most megeléknülve, fiatalos hévvel beszélt, felülve ágyában.

— Igen, nagyatyám, igen! Esküszöm mindenre, hogy boszút fogok állani — emelé fel az ifju jobb kezét oly kifejezéssel, mely megremegteté a haldokló aggastyánt, de egyuttal meg is nyugtató, hogy nem fog ez eskü puszta elhangzani.

— Így, most már nyugodtan halok meg. Légy hü esküdhöz, légy boldog, Isten veled! Ne feledd felbontani a csomagot, mit boldogult anyád őrizetemre bízott, melyet husz éves korodat elhagyva, fel szabad már bontanod, mint-hogy már atyád se él.

Most pedig jer, adjam reád áldásomat.

Az ifju megindultan hajolt nagyatyja kezére, ki megáldá, megcsókolt s utolsó pillantva reá üvegesedő szemével, aztán befordult és csendesen meghalt.

A fájdalom által férfiúvá érlelt ifju, némán bámult maga elé. A lemenő nap végső sugaraival bucsucsókot hintett a meghalt arczára. S az ifju, kinek már se nagyatyja, se anyja, se atyja, de még hazája sincs: csakugyan hü lesz-e esküjéhez? . . .

(Folyt. köv.)

NYILTTÉR. *)

Nyilatkozat.

Alulírott ez uton is kijelentem, hogy a Csiky Tivadar ur által f. hó 26-án a Szilágyi József-féle kávéházban rajtam elkövetett orvátadásért polgári bíróság útján veszek magamnak elégtételt, mert tudomásomra jutott, hogy Csiky Tivadar ur, a közöttte és közötttem f. hó 17-én felmerült lovgagias ügynek a A/. alatt csatolt jegyzőkönyv szerinti korrekt elintézésével nem lévén megelégedve, kijelentette, hogy ő önkényesen és tettlelesség által fogtőlem elégtételt venni.

A lovgagias szabályai tiltván egy befezett ügynek ilyen orvátadás általi felujtását, nyugodtan bizom ezen eljárásom megitélését minden józan gondolkodású intelligens emberre.

A/. **Jegyzőkönyv** felvételét a Csiky Tivadar és Kopacz Béla urak közt fölmerült lovgagias ügyben 1901. december hó 19-én este 1/2 órakor Orel Dezső ur lakásán.

*) Ezen rovat alatt közlöttekért felelősséget nem vállal a szerk.

Jelen vannak: Liebl Ede és Merza Vilmos urak, mint Kopacz Béla ur megbizottjai és Orel Dezső és ifj. Márdirosz Kristóf urak, mint Csiky Tivadar ur megbizottjai.

Orel Dezső és ifj. Márdirosz Kristóf Kopacz Béla urtól 1901. december 18-án elégtételt kértek azért, mert megelőző este nevezett Kopacz Béla ur a Szilágyi-féle kávéházban összeszólalkozás közben azt mondatta Csiky Tivadar urnak:

„Te nem vagy lovgagias ember, mert becsületszavadat nem váltottad be.“

Kopacz Béla ur erre megbizottjai gyanánt megnevezi Merza Vilmos és Liebl Ede urakat, kik megbizójuk nevében a következő nyilatkozatot teszik:

„Kopacz Béla ur sajnálja, hogy szóváltás közben ezen kijelentésére engedte magát ragadtatni, azt kéri meg nem történtenek tekinteni, s azért bocsánatot kér. Magyaráztul csak annyit jegyez meg, hogy több, szuró kifejezés által felizgatva, mintegy akaratlanul tette ezen kijelentést.“

Orel Dezső és ifj. Márdirosz Kristóf Csiky Tivadar ur nevében ezt tudomásul véve, most már megbizójuk nevében is sajnálatukat fejezik ki a történetek fölött, s a Kopacz Béla urral szemben használt sértő kifejezésekért szintén bocsánatot kérnek.

Ezek után a megbizottak közösen, s egyhangulag hozták a következő

Határozatot:

Jelen ügyben mindkét fél részéről a lovgagias szabályainak elég tétetvén, a további eljárás megszűnik.

Jelen jegyzőkönyvet megbizottak két hiteles (másodlatban) példányban vették föl, melyek közül egyiket Csiky Tivadar, a másikat Kopacz Béla uraknak adtak át.

K. m. f.

Orel Dezső.

Merza Vilmos.

ifj. Márdirosz Kristóf.

Liebl Ede.

Gyó-Szentmiklós, 1901. decz. 27.

Kopacz Béla.

Hirdetmény.

A Hitelintézet részvénytársaság közhírré teszi miszerint Eránosz János által kézi zálogba adott 7 darab gyergyói első takarékpénztári és 10 darab csikszeredai takarékpénztári részvény tömeggondnok és községi végrehajtó közbenjöttével Gyergyó-Szentmiklóson a község ház tanácskozó termében **1902. évi január hó 5-én délután 2 órakor** nyilvános árverésen készpénzfizetés mellett el fog adatni.

Gyergyó-Szentmiklós, 1901. decz. 20.

Sz. 9031—1901. tlkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A gy.-szenmiklósi kir. járásbírószág, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a gyergyói első mezőgazdasági előleg-egylet végrehajtónak Viola Gáborné szül. Gál Matild ditrói lakos végrehajtást szenvedett elleni 510 korona tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a csikszeredai kir. törvényszék (a gyó-szentmiklósi kir. járásbírószág) területén levő, Bélbor község határára fekvő, a szárhegyi II. rész borszéki 155. sz. 1/2 jkvben foglalt 352—355. hrsz. a ingatlanra 1010 kor., 417. hrsz. ingatlanra 40 kor., 506. hrsz. a ingatlanra 130 koronában ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az **1902. évi február hó 28-ik napján d. e. 9 órakor** Bélbor község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Gy.-Sztmiklóson, 1901. évi nov. hó 2-ik napján.

A kir. járásbírószág mint telekkönyvi hatóság

Páll Venczel,
kir. jbiró.

Szám 9840—1901. tlkvi.

Hirdetmény.

Alóírt kir. telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Gyergyó-Csomafalva község telekkönyvi arányosítás általi szabályozás következtében az 1869. évi 12579. számú I. M. rendelet értelmében átalakítottak és ezzel egyidejűleg mindazon ingatlanokra nézve, a melyekre az 1886. XXIX. 1889. XXXIII. és 1891. XVI. törvények a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzését rendelik, az 1892. XXIX. törvényekben szabályozott eljárás, a telekkönyvi bejegyzések helyesbítésével kapcsolatosan fogatosították.

E célból az átalakítási előmunkálatok hitelesítése és a helyszíni eljárás Gyergyó-Csomafalva községben 1902. évi január hó 21-én d. e. 8 órakor veszi kezdetét és következő napjain folytattni fog.

Ennélfogva felhivatnak:

1. Az összes érdekeltek, hogy a hitelesítési tárgyaláson személyesen, vagy meghatalmazottjaik által jelenjenek meg és az új telekkönyvi tervezet ellen nétaláni észrevételeiket annál bizonyosabban adják elő, mivel a telekkönyvek végleges átalakítása után a téves bevezetésből eredhető kifogásaikat, jóhiszemű harmadik személyek irányában többé nem érvényesíthetik.

2. Mindazok, a kik a telekkönyvekben előforduló bejegyzésekre nézve okadatolt előterjesztést kívánnak tenni, hogy a bizottság előtt a kitűzött határnapon megkezdendő eljárás folyamata alatt jelenjenek meg és előterjesztéseiket igazoló okirataikat mutassák fel.

3. Mindazok, a kik valamely ingatlanhoz tulajdonjogot tartanak, de telekkönyvi bekebelezésre alkalmas okirataik nincsenek, az átíratásra az 1886. XXIX. t.-cz. 15—18. §§. és az 1889. XXXVIII. t.-cz. 5., 6., 7., 9. §§. értelmében szükséges adatokat megszerezni iparkodjanak és azokkal igényeiket a kiküldött bizottság előtt igazolják, avagy odahassanak, hogy az átruházó tkkvi tulajdonos az átruházás létrejöttét a bizottság előtt szóval ismerje el és a tulajdonjog bekebelezésére engedélyét nyilvánítsa, mert különben jogaikat ez uton nem érvényesíthetik és a bélyeg és illeték leengedési kedvezménytől is elesnek és végül:

4. mindazok, a kiknek javára tényleg már megszűnt követelésre vonatkozó zálogjog, vagy megszűnt egyéb jog van nyilvánkönyvileg bejegyezve, ugyszintén az ily bejegyzésekkel terhelt ingatlanok tulajdonosai, hogy a bejegyzett jognak törlesztést kérelmezzék, illetve, hogy a törlesztési engedély nyilvánítása végett a kiküldött bizottság előtt jelenjenek meg, mert ellenesetben a bélyegmentességi kedvezménytől elesnek.

A kir. járásbíró, mint tlkvi hatóságtól.

Gyergyó-Szentmiklós, 1901. évi november hó 28-án.

Dr. Bényey,
kir. aljárásbíró.

Sz. 8500—1901. tlkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A gyergyó-szentmiklósi kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a Gyergyói első mezőgazdasági előlegegyelet végrehajtónak Csibi Alajos Antali dítrói lakos végrehajtást szenvedő elleni 264 K tokekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a csik-szeredai kir. törvényszék (a gyó-szentmiklósi kir. járásbíró) területén lévő Dítró község határában fekvő, a gyó-dítrói 888. sz. telekkönyvben foglalt 1990., 1992. hrsz. a. 339 K, 2030/1. hrsz. a. 22 K, 2657. hrsz. a. 5 K, 3259. hrsz. a. 7 K, 4373., 3587. hrsz. a. 16 K, 4910. hrsz. a. 8 K, 3932. hrsz. a. 34 K, 14380., 14381., 14761. hrsz. a. 16 K, 16062. hrsz. a. 14 K, 17415. hrsz. a. 6 K, 23314. hrsz. a. 8 K, 24212/2. hrsz. a. 9 K, 24256. hrsz. a. 10 K, 25227. hrsz. a. 7 K, 25927. hrsz. a. 4 K, 25930., 25932. hrsz. a. 17 korona, 25935. hrsz. a. 7 K, 26580. hrsz. a. 6 K, 26859. hrsz. a. 9 K, a 26893. hrsz. a. 3 K, 31245. hrsz. a. 4 K, 31253. hrsz. a. 7 K, 31922. hrsz. a. 10 K, 32153. hrsz. a. 12 K, 32868. hrsz. a. 8 K,

33148. hrsz. a. 53 K, 33841. hrsz. a. 5 K, 34303. hrsz. a. 9 K, 34832—34834. hrsz. a. 75 koronában ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1902. évi február hó 21-ik napján d. e. 9 órakor Dítró község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Gyó-Szentmiklóson, 1901. évi október hó 23-ik napján.

A kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság.

Páll Venczel,
kir. jbró.

Sz. 8135—1901. tlkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A gyergyó-szentmiklósi kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Mélik István Istváné remetei lakos végrehajtónak Borbély István József és neje Albert Anna remetei lakosok elleni 637 korona 16 fillér tokekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a csik-szeredai kir. törvényszék (a gyó-szentmiklósi kir. járásbíró) területén lévő, Remete község határában fekvő, a remetei 590. sz. tjkvben foglalt 11964—11969. hrsz. a. ingatlanból Albert Anna illetőségére 30 K 06 f, 12642—12644., 12650!, 12651. hrsz. a. ingatlanra 76 K, a 742. sz. tjkvben foglalt 2241—2245. hrsz. a. ingatlanra 6 K, a 993. sz. tjkvben foglalt 4807a, 4807b, 4807c, 4807d. hrsz. a. ingatlanra 16 K, az 1185. sz. tjkvben foglalt 2387—2389. hrsz. a. ingatlanra 26 K, 6218., 6221. hrsz. ingatlanra 24 K, 8283. hrsz! 25 K, 8422. hrsz. ingatlanra 18 K, 9503—9505. hrsz. 325 K, 10969—10971. hrsz. ingatlanra 17 K, 12007., 12008. hrsz. 172 K, 12531/2., 12536. hrsz. ingatlanra 14 korona, 26560. hrsz. 10 K, 27978., 27980. hrsz. ingatlanra 8 K, 30084a. hrsz. 8 K, 30218. hrsz. számú ingatlanra 16 K, 7579. hrsz. 18 K, 8309. hrsz. ingatlanra 25 K, 8859., 9278. hrsz. 13 K., 9705. hrsz. ingatlanra 18 K, 11973., 11974. hrsz. 14 K, 12329., 12330. hrsz. ingatlanra 53 K, 26274., 26321. hrsz. 18 K, 27556. hrsz. ingatlanra 15 K, 30080. hrsz. 33 K, 26085. hrsz. ingatlanra 7 K, 30908. hrsz. 25 K, az 1423. sz. tjkvben foglalt 9268—9271. hrsz. 71 K, 12645—12647. hrsz. a. ingatlanra 66 K, 25589—25592. hrsz. 31 korona, 27327b, 27327c, 27327d. hrsz. 9 K, a 4175. sz. tjkvben foglalt 8886. hrsz. 8 korona. Szárhegy község határában fekvő a szárhegyi I. rész 1423. sz. tjkvben foglalt 9685. hrsz. 14 K, a 9718. hrsz. 26 K, 10452/1. hrsz. 42 koronában ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok a remetei ingatlanokra nézve 1902. évi január hó 24-ik napjának d. e. 9 órája Remete község házában, a szárhegyi ingatlanokra nézve 1902. évi január hó 25-ik napjának d. e. 9 órájára Szárhegy község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez elteni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Gy.-Sztmiklóson, 1901. okt. évi hó 16-án.

A kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság.

Páll Venczel,
kir. jbró.

Sz. 8501—1901. tlkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A gyergyó-sztmiklósi kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a Jelzálog Hitelbank tölgyesi részvénytársaság végrehajtónak Kohn Ignác (Noé) és neje Berkó Fanni dítrói lakosok végrehajtást szenvedők elleni 4000 K tokekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a csik-szeredai kir. törvényszék (a gyó-szentmiklósi kir. járásbíró) területén lévő, Dítró község határában fekvő, a dítrói 4540. sz. tjkvben foglalt 1052/3. hrsz. alatti és az 1569. sz. tjkvben foglalt 1048., 1050. hrsz. a. ingatlanokra 2830 koronában az árverést ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1902. évi február hó 24-ik napján d. e. 9 órakor Dítró község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Gyergyó-Szentmiklós, 1901. évi okt. hó 23-ik napján.

A kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság.

Páll Venczel,
kir. jbró.

Alóírt mély tisztelettel van szerencsém a T. fogyasztó közönség becses tudomására adni, hogy több évi tapasztalatom folytán a legjobb bortermelő helyeken személyes jelenlétemben szüretelt és általam tisztán kezelt mintegy 7000 liter különféle boraimat saját lakásomon leszállított áron kimérni szándékoztam:

Borárjegyzékemet

házhoz hordva literenként az alábbiakban állapítottam meg:

Idei édes bor	34 kr.
Idei ujbó	36 kr.
Ó-bor 2 éves	40 kr.
Ó-bor 3 éves	50 kr.
Ürmös bor	54 kr.
Szilvián bor 4 éves	56 kr.
Rizling 3 éves	60 kr.

Teljes tisztelettel

László Ferencz,
Gyergyó-Szent-Miklóson.

Kiadó üzlethelyiség.

A főtéren Lázár Lukács házában egy üzlethelyiség raktárral együtt, mely huzamosabb ideig mint terményüzlet használtatott, jutányos bér mellett egy vagy több évre kiadó.

B	Fogolyán Endre	U	HÁLÓSZOBA,	T	Nagy választék	O	Hajlított és ebédlő-	R
	butorkereskedő		EBÉDLŐ, SZALON		szalon és futósző-		székek.	
	Sepsi-Szent-György		és		nyegekből,		Gyerek kocsik, ablak	
	Szabadságtér		gareon uri szobák		selyem, peluche		carnissok.	
	Fogolyán-ház.		berendezése		és		Mindenféle	
	A háromszéki műasz-		Barock, angol		gyapjuszövetekben.		VASBUTOR.	
	talosok készítményeik		ó-német és magyar		Különféle függönyök		Kitűnő varrógépek	
	butorraktára.		stilben		és		és	
			állandóan raktáron		fali képekben.		zongora gyári raktár.	
			vannak.					

Vidéki megrendelések a legpontosabban eszközöltetnek.

Nyomatott Gyergyó-Szentmiklóson, Létz János és Tsa könyvnyomdájában, 1901.